

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.498 van 7 juli 2011
in de zaak A. 196.668/VII-37.814.**

In zake : Gert LAURIJSSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Dockx
kantoor houdend te 2300 Turnhout
Gemeentestraat 4, bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 juni 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 26 maart 2010 waarbij het beroep van de BVBA Bruvarko tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 april 2009, houdende weigering van de vergunning voor de verandering van een varkensbedrijf, gelegen aan de Hofstraat 4 te Ravels, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan de BVBA Bruvarko de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 208.673 van 4 november 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juni 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Dockx, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Emmanuel Verhaest, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Bruvarko exploiteert een varkensbedrijf, gelegen aan de Hofstraat 4 te Ravels. De inrichting werd op 15 april 2008 vergund voor het houden van 400 varkens.

3.2. Op 24 oktober 2008 dient de BVBA Bruvarko een aanvraag in voor het verkrijgen van een milieuvergunning om de varkenshouderij te veranderen door toevoeging, wijziging en uitbreiding. Het voorwerp van de beoogde verandering bestaat concreet uit :

- de toevoeging van het kadastraal perceel nr. 1-B-273m;
- de wijziging door omvorming van plaatsen voor 180 zeugen naar plaatsen voor andere varkens;
- de uitbreiding met :
 - bijkomende plaatsen voor andere varkens zodat er voortaan plaatsen zijn voor 2.880 andere varkens in 1 nieuwe stal;
 - de opslag van 27.600 kg zwavelzuur in een bovengrondse tank;
 - een grondwaterwinning op een diepte van 228 meter met een maximaal opgepompt debiet van 21 m³ per dag en 7.733 m³ per jaar.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek worden 551 individuele en 58 collectieve bezwaarschriften ingediend.

3.4. Bij besluit van 23 april 2009 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning en verklaart zij de melding van een aantal klasse 3-inrichtingen zonder voorwerp.

3.5. Tegen voormeld weigeringsbesluit stelt de aanvrager van de vergunning administratief beroep in bij de Vlaamse regering.

3.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- a) de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid verleent een gunstig advies;
- b) de afdeling Milieuvergunningen brengt een ongunstig advies uit, waarin onder meer te lezen staat wat volgt :

"Overwegende dat wordt verwacht dat de potentiële hinder door het bedrijf zich zal manifesteren in de vorm van geurhinder en een gebrekkige ontsluiting naar het omliggend gebied; dat voor deze 2 parameters de draagkracht van het gebied dreigt overschrijden te worden;

Overwegende dat tijdens een plaatsbezoek op 22 juli 2009 door een vertegenwoordiger van de afdeling milieuvergunningen werd vastgesteld dat er in het gebied van de betreffende inrichting met de naburige landbouwbedrijven een zeer penetrante mestgeur aanwezig was; dat deze geur zich uitstreckte tot de eerste woonstraten op circa 300 meter afstand; dat deze geurhinder werd vastgesteld in de situatie voor de uitbreiding met voor het betreffende bedrijf slechts 400 vergunde varkens; dat hier na de uitbreiding 5430 varkens aanwezig zullen zijn, waarvan 2880 vleesvarkens van meer dan 20 kilogram; dat deze vleesvarkens zullen ondergebracht worden in een nieuwe stal die uitgerust zal worden met een chemische luchtwasser waaraan de exploitant bereid is eventueel nog een biologische luchtwasser te koppelen; dat volgens het BBT rapport inzake veeteelt 30% geurreductie gehaald kan worden met een chemische gaswasser en 40-50% met een biologische gaswasser; dat dit een significante reductie betreft maar dat gezien de uitbreiding ook aanzienlijk is (van 400 varkens naar 2880) het risico op geurhinder reëel is en dit in een gebied dat nu al overmatige geurhinder kent door de hoge concentratie aan veeteeltbedrijven; dat bovendien de 2550 biggen zullen ondergebracht worden in de oude stal die niet kan aangesloten worden op een luchtwasser omdat de lucht er niet gecentraliseerd is; dat de geuremissie door biggen weliswaar lager ligt dan die door vleesvarkens maar dat ze volgens het BBT rapport inzake veeteelt nog altijd aanzienlijk is (3,3 - 17 geureenheden per dierplaats in vergelijking met 9,6 - 22,4 voor vleesvarkens); dat op basis van het bovenstaande kan gesteld worden dat de geurhinder voor de omringende omgeving niet tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden;

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat gezien de enorme omvang van de uitbreiding blijkt dat het risico op hinder op de mens buiten de inrichting niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt; dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde milieuvergunning te weigeren";

- c) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie stelt op 11 augustus 2009 voor om het beroep ongegrond te verklaren en de beroepen beslissing te bevestigen; in dit advies wordt onder meer het volgende overwogen :

"Overwegende dat de voornaamste bezwaren geuit door de beroepsindieners betrekking hebben op geurhinder; dat door een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen ter plaatste significante geurhinder werd vastgesteld; dat dit de situatie voor de uitbreiding betrof; dat deze geurhinder kan verklaard worden door de hierboven beschreven hoge concentratie aan landbouwbedrijven; dat na de uitbreiding hier nog 2480 vleesvarkens en 2550 biggen bijkomen; dat dit een zeer significante uitbreiding betreft; dat de stal voor de vleesvarkens zal uitgerust worden met een chemische luchtwasser eventueel gekoppeld aan een biologische luchtwasser; dat de stal voor de 2550 biggen niet op een luchtwasser kan aangesloten worden en dus enkel natuurlijke ventilatie kent; dat door de exploitant nergens wordt aangetoond dat de geurhinder na de uitbreiding tot een aanvaardbaar niveau zal kunnen beperkt worden; dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde milieuvergunning te weigeren".

3.7. In een brief van 27 november 2009, gericht aan Michiel Boodts op het adres Koolstraat 35 te Brussel, brengt de aanvrager een aantal bijkomende argumenten bij om toch de gevraagde vergunning te verlenen.

3.8. Met een besluit van 26 maart 2010 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep van de BVBA Bruvarko tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 april 2009 gegrond; de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan de BVBA Bruvarko wordt de gevraagde vergunning verleend.

Voor de beoordeling van het beroep zijn de volgende motieven van de bestreden beslissing van belang :

"Overwegende dat de voornaamste bezwaren geuit door de beroepsindieners betrekking hebben op geurhinder;

Overwegende dat tijdens een plaatsbezoek op 22 juli 2009 door een vertegenwoordiger van de afdeling milieuvergunningen werd vastgesteld dat er in het gebied van de betreffende inrichting met de naburige landbouwbedrijven een zeer penetrante mestgeur aanwezig was; dat deze geur zich uitstreekte tot de eerste woonstraten op circa 300 meter afstand; dat deze geurhinder werd vastgesteld in de situatie voor de uitbreiding met voor het betreffende bedrijf slechts 400 vergunde varkens; dat deze geurhinder niet uitsluitend kan toegeschreven worden aan het bedrijf zelf; dat er zich immers in een straal van 300 meter nog 6 andere landbouwbedrijven bevinden die momenteel in totaal vergund zijn voor circa 1100 mestvarkens, 368 runderen, 62.200 slachtkuikens, 39.500 opfokpoeljen en 17 paarden; dat de nieuwe stal bovendien zal uitgerust

worden met een gecombineerde luchtwasser die zorgt voor een geurreductie van 70%; dat volgens de aanvraag de 2550 biggen ondergebracht zullen worden in een oude stal die niet kan aangesloten worden op een luchtwasser; dat de exploitant wel bereid is om de biggenstal uit te voeren met een ammoniakemissiearmsysteem, meer bepaald het water-mestkanaal V 1.5.; dat met dit systeem de geur geproduceerd door de biggen met 30 % gereduceerd zal worden; dat het installeren van dit systeem als bijzondere voorwaarde zal opgelegd worden; dat de exploitant een geursimulatie heeft laten uitvoeren om het effect van de uitbreiding te kunnen inschatten; dat daaruit kan besloten worden dat de geurpluim quasi gelijk blijft; dat in de nieuwe situatie met V 1.5. er slechts 16 woningen (geen in de huidige situatie) worden teruggevonden in de zone waar er 1-1,5 ouE/m³ wordt waargenomen; dat wil zeggen dat zij af en toe hinder kunnen ondervinden en deze zone wordt in woongebied met landelijk karakter als gering negatief omschreven; dat voor woningen in agrarisch gebied alle geur tot 1,5 ouE/m³ als verwaarloosbaar wordt aanzien; dat in de nieuwe situatie 27 woningen zich in deze zone zullen bevinden; dat 35 woningen zich zullen bevinden in de zone waar men af en toe geur kan waarnemen en 17 woningen in een zone die als matig negatief kan omschreven worden (stijging met 8 woningen); dat geen enkele woning zich bevindt in de negatieve zone waarbij men constant hinder ondervindt van deze exploitatie; dat dus kan gesteld worden dat de uitbreiding quasi geen bijkomende hinder met zich zal meebrengen".

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker roept in een eerste middel de schending in van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoeker vindt het onbegrijpelijk dat in het bestreden besluit wordt geconcludeerd dat de uitbreiding van de inrichting "quasi geen bijkomende hinder met zich zal brengen". Hij betoogt dat een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen tijdens een plaatsbezoek een penetrante mestgeur heeft vastgesteld op een ogenblik dat op de inrichting slechts 400 varkens

aanwezig waren, dat na de vergunde uitbreiding de hinder alleen maar zal toenemen ondanks de geurreductie die bereikt wordt door de voorziene luchtwasser in de nieuwe stal en de ammoniakemissiearme uitvoering van de bestaande stal, dat de minister niet in redelijkheid tot het besluit kon komen dat "de geurpluim quasi gelijk blijft" en zij de bijkomende hinder kennelijk en op onwetenschappelijke wijze heeft onderschat, dat de geurhindersimulatie waar de motivering van het bestreden besluit naar verwijst oncontroleerbaar is, dat in de beslissing sprake is van een gecombineerde luchtwasser, dat in de vergunningsaanvraag evenwel slechts een chemische luchtwasser vermeld wordt, dat de afdeling Milieuvergunningen ongunstig advies heeft verleend wegens het risico op onaanvaardbare geurhinder, dat de minister op een niet-gemotiveerde wijze van voormeld advies is afgeweken en dat in de bestreden beslissing bovendien niet wordt ingegaan op de andere bezwaren die hebben geleid tot de weigering van de vergunning in eerste aanleg.

5. De verwerende partij antwoordt als volgt :

"1.2. Ter weerlegging van het middel dient te worden gewezen op het volgende tekstfragment uit de aanhef van het bestreden Besluit:

'Overwegende dat tijdens een plaatsbezoek op 22 juli 2009 door een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen werd vastgesteld dat er in het gebied van de betreffende inrichting met de naburige landbouwbedrijven een zeer penetrante mestgeur aanwezig was: dat deze geur zich uitstreckte tot de eerste woonstraten op circa 300 meter afstand; dat deze geurhinder werd vastgesteld in de situatie voor de uitbreiding met voor het betreffende bedrijf slechts 400 vergunde varkens; dat deze geurhinder niet uitsluitend kan toegeschreven worden aan het bedrijf zelf; dat er zich immers in een straal van 300 meter nog 6 andere landbouwbedrijven bevinden die momenteel in totaal vergund zijn voor circa 1100 mestvarkens, 368 runderen, 62.200 slachtkuikens, 39.500 opfokpoeljen en 17 paarden; dat de nieuwe stal bovendien zal uitgerust worden met een gecombineerde luchtwasser die zorgt voor een geurreductie van 70 %; dat volgens de aanvraag de 2550 biggen ondergebracht zullen worden in een oude stal die niet kan aangesloten worden op een luchtwasser; dat de exploitant wel bereid is om de biggenstal uit te voeren met een ammoniakemissiearmsysteem meer bepaald het water-mestkanaal V 1.5.; dat met dit systeem de geur geproduceerd door de biggen met 30 % gereduceerd zal worden; dat het installeren van dit systeem als bijzondere voorwaarde zal opgelegd worden; dat de exploitant een geursimulatie heeft laten uitvoeren om het

effect van de uitbreiding te kunnen inschatten; dat daaruit kan besloten worden dat de geurpluim quasi gelijk blijft; dat in de nieuwe situatie met V 1.5. er slechts 16 woningen (geen in de huidige situatie) worden teruggevonden in de zone waar er 1-1,5 ouE/m³ wordt waargenomen; dat wil zeggen dat zij af en toe hinder kunnen ondervinden en deze zone wordt in woongebied met landelijk karakter als gering negatief omschreven; dat voor woningen in agrarisch gebied alle geur tot 1,5 ouE/m³ als verwaarloosbaar wordt aanzien; dat in de nieuwe situatie 27 woningen zich in deze zone waar men af en toe geur kan waarnemen en 17 woningen in de zone die als matig negatief kan omschreven worden (stijging met 8 woningen); dat geen enkele woning zich bevindt in de negatieve zone waarbij men constant hinder ondervindt van deze exploitatie; dat dus kan gesteld worden dat de uitbreiding quasi geen bijkomende hinder met zich zal meebrengen'.

1.3. Uit geciteerd tekstfragment blijkt dat het bestreden besluit uitdrukkelijk de overwegingen vermeld(t) op grond waarvan kon worden gekomen tot de vaststelling dat er quasi geen bijkomende hinder zal worden veroorzaakt door de uitbreiding van de inrichting. Wanneer wordt rekening gehouden met de vereiste minimumafstand van het VLAREM (verbod- en afstandsregels), waaraan de inrichting beantwoordt; versterkt met de geurhindersimulatie die werd uitgevoerd en waarvan niet zomaar kan worden aangenomen dat deze zonder waarde is (of oncontroleerbaar) en aangevuld met de overwogen bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden, blijkt dat zich ook na de uitbreiding geen enkele woning bevindt in een negatieve zone waarin constant hinder zou kunnen worden ondervonden van de exploitatie, en dat er slechts af en toe 1-1,5 ouE/m³ kan worden waargenomen bij 16 woningen die gelegen zijn in woongebied met landelijk karakter, zodat die hinder gering zal zijn, terwijl ook voor de 27 woningen in agrarisch gebied de geur verwaarloosbaar zal zijn, daar ze minder bedraagt dan 1,5 ouE/m³ en geen enkele woning zich bevindt in de negatieve zone waarbij men constant hinder ondervindt. Aldus kan worden besloten dat de draagkracht van het gebied geenszins dreigt te worden overschreden door de uitbreiding van de inrichting.

Nu het, om de milieuvergunningsplichtige inrichting te kunnen vergunnen, niet vereist is dat deze inrichting geen hinder zou teweegbrengen, maar dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, zoals in casu het geval zal zijn, heeft het bestreden besluit wel degelijk in alle redelijkheid kunnen vaststellen dat de bijkomende hinder als gevolg van de gevraagde uitbreiding quasi nihil zal zijn, en heeft het met haar overwegingen de op dit punt andersluidende adviezen afdoende weerlegd.

1.4. Als bijzondere milieuvoorwaarde wordt in het bestreden besluit ondermeer het volgende opgelegd:

- het chemisch luchtwassysteem (S-2) moet geïmplementeerd worden; de uitvoering en het gebruik van het luchtwassysteem moet volledig conform het Ministerieel Besluit van 19 maart 2004...gebeuren
- het chemisch luchtwassysteem moet een ammoniakverwijderingsrendement hebben van minimaal 70 %; er moet een rendementsmeting uitgevoerd worden ten laatste 6 maanden na ingebruikname van de installatie..

(...)

- de oude stal waarin de biggen zullen worden ondergebracht, wordt uitgevoerd met een V-1.5. ammoniak-emissiearm-systeem;
- het transport moet gebeuren via de Arendonksesteenweg';

Hieruit blijkt dat er geen tegenstrijdigheid is tussen de motieven die zijn opgenomen in de aanhef van het bestreden Besluit en de bijzondere milieuvoorwaarden.

1.5. Ter weerlegging van het eerste middel dient tot slot te worden vastgesteld dat in het bestreden besluit een afdoende antwoord wordt gevonden op de eerder in de beroepsprocedure verleende andersluidende adviezen en de bezwaren en aanspraken die door de indiener van het beroep werden gesteld, zodat het besluit in overeenstemming met artikel 52, 3°, b VLAREM werd genomen.

In de aanhef van het bestreden Besluit wordt uitdrukkelijk verwezen naar de bezwaarschriften die terloops het openbaar onderzoek werden ingediend. Uit het motief betreffende de verkeersproblematiek blijkt duidelijk dat de bezwaren op het gebied van mobiliteit wel degelijk werden onderzocht en beantwoord en aanleiding hebben gegeven tot het opleggen van een bijzondere voorwaarde. Verzoekende partij toont niet aan dat dit motief onjuist is. Dat verder de vaststellingen dat de exploitatie vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke, ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften en dat de risico's op nadelige milieueffecten tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, blijkt dat ook deze punten werden onderzocht en hiermee de bezwaren werden beantwoord".

6. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel.

7. De verwerende partij benadrukt in haar laatste memorie dat de verplichting tot het installeren van een chemisch luchtwassysteem met een ammoniakverwijderingsrendement van 70 % een gepaste bijzondere voorwaarde is en dat het voor het bereiken van de ammoniakreductie niet noodzakelijk is dat ook een biologische naschakelingstechniek wordt voorzien. Voorts wijst zij er op dat de bijkomende hinder voor 16 woningen in de onmiddellijke nabijheid als verwaarloosbaar moet worden beschouwd in een woongebied met landelijk karakter en dat, wat betreft de op 27 november 2009 ingediende geursimulatie, het haar vrij staat de argumenten van de exploitant bij te treden wanneer deze haar overtuigen, ook al hebben de adviesverlenende organen zich daarover niet kunnen uitspreken. Tot slot stelt de verwerende partij nog dat voor de beoordeling van de geurhinder rekening gehouden moet worden met de afname van de geuremissie uit

de oude stal omdat deze ammoniakemissiearm zal worden uitgevoerd en met de ligging van de nieuwe stal, zodat er helemaal geen rechtstreeks lineair verband bestaat tussen het aantal gehouden dieren en de geurhinder die op een bepaalde plaats valt waar te nemen.

Beoordeling

8. Met het bestreden besluit wordt vergunning verleend voor het houden van maximaal 2.880 vleesvarkens. Daarmee wordt het bestaande varkensbedrijf, dat 400 vleesvarkens telt, toegelaten uit te breiden tot het zevenvoudige van het voorheen bestaande aantal stalplaatsen. Daarnaast zullen op de inrichting ook nog 2.550 biggen, die op zich niet vergunningsplichtig zijn, gehouden worden.

In het bestreden besluit wordt geconcludeerd dat de vergunde uitbreiding "quasi geen bijkomende hinder met zich zal meebrengen". Die conclusie steunt op de overwegingen waarin gesteld wordt dat de ter plaatse gedane vaststelling van een "zeer penetrante mestgeur" door een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen niet uitsluitend kan worden toegeschreven aan het varkensbedrijf van de BVBA Bruvarko maar deels ook aan zes andere landbouwbedrijven in de omgeving, dat de nieuwe varkensstal uitgerust zal worden met een gecombineerde luchtwasser die de geuremissie met 70 % zal verminderen, dat de bestaande stal waarin voortaan de biggen zullen worden ondergebracht ammoniakemissiearm zal worden uitgevoerd met een water-mestkanaal waardoor de geur met 30% gereduceerd zal worden en, ten slotte, dat uit een geursimulatie die de exploitant heeft laten uitvoeren besloten moet worden dat "de geurpluim quasi gelijk blijft".

Geen van de opgegeven motieven kan de bestreden beslissing afdoende schragen.

Dat de vastgestelde "zeer penetrante mestgeur" niet uitsluitend

toegeschreven kan worden aan de inrichting van de BVBA Bruvarko, wettigt geenszins de gevolgtrekking dat de aanzienlijke uitbreiding van die inrichting quasi geen bijkomende geurhinder veroorzaakt. De aanwezigheid in de omgeving van andere veeteeltinrichtingen, die soortgelijke hinder veroorzaken, sluit immers niet uit dat de vergunde inrichting in kwestie zal instaan voor een wezenlijke toename van de geurhinder waardoor mogelijk het aanvaardbare wordt overschreden en de gevraagde uitbreiding dient te worden geweigerd.

De bijzondere milieuvoorwaarden van het bestreden besluit vermelden niet uitdrukkelijk dat het verplicht te "implementeren" chemisch luchtwassysteem (S-2), waarvan de uitvoering en het gebruik "volledig conform het Ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen (moet) gebeuren", uitgerust moet zijn met een biologische naschakelingstechniek. Zelfs al zou voormelde techniek niet noodzakelijk zijn om een ammoniakverwijderingsrendement van minimaal 70 % te bereiken, zoals de verwerende partij poneert, wordt geen afbreuk gedaan aan de wiskundige vaststelling dat de resterende 30 % niet-verwijderde ammoniak, afkomstig van 2.880 varkens, hoger ligt dan de ammoniakproductie in de voorheen bestaande toestand met 400 varkens. Er wordt dan ook niet ingezien dat de vergunde uitbreiding geen bijkomende hinder zal meebrengen, temeer omdat mag worden aangenomen dat de geurcomponenten niet enkel uit ammoniak bestaan. De verwerende partij toont in ieder geval niet op concreet onderbouwde wijze aan dat de ligging van de nieuwe stal en de ammoniakreductie die gerealiseerd zal worden in de oude stal waar voortaan 2.550 biggen gehouden zullen worden, een aanzienlijk gunstige invloed zullen hebben op de verspreiding van geurhinder in vergelijking met de vroegere bestaande toestand. Met betrekking tot de geuremissie van biggen wordt in het ongunstig advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie trouwens opgemerkt dat "de geuremissie door biggen weliswaar lager ligt dan die door vleesvarkens maar dat ze volgens het BBT rapport inzake veeteelt nog altijd aanzienlijk is".

De geursimulatie waar het bestreden besluit naar verwijst, werd

uitgevoerd in opdracht van de exploitant. De gespecialiseerde adviesverlenende instanties hebben die geursimulatie niet aan een kritisch onderzoek kunnen onderwerpen. De geursimulatie is immers pas in extremis aan het beroepsdossier toegevoegd op een ogenblik dat alle adviezen reeds waren uitgebracht. De tussenkomst van gespecialiseerde instanties tijdens de beroepsprocedure strekt in de eerste plaats tot voorlichting van de vergunningverlenende overheid zodat deze met kennis van zaken uitspraak kan doen over alle aspecten van de vergunningsaanvraag. De adviesverlening is nog meer van nut wanneer technische kwesties een deskundig oordeel vergen. Te dezen beschikte de verwerende partij niet over de vereiste objectieve waarborgen om uit de geursimulatie van de exploitant kritiekloos af te leiden dat de "geurpluim quasi gelijk blijft". In de procedurestukken stelt de verwerende partij weliswaar dat de argumenten van de exploitant, inzonderheid de voorgelegde geursimulatie, haar hebben overtuigd. Geen enkel motief van het bestreden besluit doet er evenwel van blijken dat die overtuiging fundamenteel onderbouwd is. In dat verband spreekt de overweging van het bestreden besluit waarin gesteld wordt dat in de "nieuwe situatie" zich "slechts" 16 woningen zullen situeren in de zone waar er 1-1,5 ouE/m³ wordt waargenomen - terwijl de bestaande toestand geen dergelijke woningen omvat - eerder tegen dat de vergunde verandering in essentie neutraal is op het vlak van de verspreiding van geurhinder.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 26 maart 2010 waarbij het beroep van de BVBA Bruvarko tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 april 2009, houdende weigering van de vergunning voor de verandering van een varkensbedrijf, gelegen aan de Hofstraat 4 te Ravels, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan de BVBA Bruvarko de gevraagde vergunning wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin